

FEAST OF CORPUS CHRISTI

Názov 'Corpus Christi' je latinský výraz pre 'Kristovo Telo'. **Sviatok Kristovho Tela** (Božie Telo) sa slávi vo štvrtok po nedeli Najsvätejšej Trojice alebo v nasledujúcu nedeľu. **Je to slávenie pravdy o 'premenení podstaty' chleba a vína na Kristovo Telo a Krv počas svätej omše.** Eucharistická procesia je mimoriadnym znakom slávania tohto sviatku a pápež Martin V. a Eugen IV. ju obdarovali odpustkami.

Zavedenie Corpus Christi do kresťanskej liturgie ako sviatku sa pôvodne udialo v 13. storočí vďaka prosbe augustiniánskej mníšky Juliany z Liege. Juliana si od skorej mladosti uctievala Najsvätejšiu sviatosť a stále túžila po osobitnom sviatku na jej počesť. Vraví sa, že táto jej túžba vzrástla videním Cirkvi, keď sa jej zjavila ako spln mesiaca, ktorý zanechával jedno tmavé miesto, čo naznačovalo, že taký liturgický sviatok chýba. V roku 1208 na pokyn Pána oznámila svojmu kňazovi spovedníkovi svoje prvé videnie a tiež, aby žiadala o zavedenie sviatku Corpus Christi. Videnie sa opakovalo ďalších dvadsať rokov. V roku 1263 pápež Urban IV. skúmal požiadavku eucharistického zázraku v Bolsene, kde konsekrovaná hostia začala krváčať. V roku 1264 vydal pápežskú bulu, ktorou sa Corpus Christi stal sviatkom v celom latinskom obrade. Bol to úplne prvý, pápežom schválený sviatok v histórii latinského obradu.

Ide o sviatok, ktorý je zameraný len na svätú Eucharistiu. **„Svätá Eucharistia je zdrojom a vrcholom kresťanského života.“** (II. Vatikánsky koncil, *Lumen Gentium*) Ako učí Katechizmus katolíckej cirkvi, je obetou, lebo sprítomňuje (robí prítomnou) obetu na Kríži (1366). Slávením Eucharistie hlásame, že Ježiš neodišiel zo sveta. Nenechal nás samých.

„Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi. A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti.“ (Jn 13, 1) **Eucharistia je v podstate**

najplnší akt vďačnosti, ktorú vopred stvární Melchizedech a ktorá našla svoje naplnenie v Ježišovej obete. Každá svätá omša je účasťou na Ježišovej obete a jej slávením, ale sviatok Corpus Christi je príležitosťou na mimoriadne uvedenie si Eucharistie: „Toto robte na moju pamiatku.“ (Lk 22, 19)

„A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde. (1 Kor 11, 26) Svätý Pavol nám týmito slovami pripomína, že slávenie ‘Pánovej večere’ je dokumentom Kristovej vykupiteľskej obety. Ako povedal blahoslavený pápež Ján Pavol II. vo svojej homílii pri ohlásení Roku Eucharistie, „existuje úzky vzťah medzi ‘budovaním Eucharistie’ a ‘hlásaním Krista’... **My znovu prežívame túto nádhernú skutočnosť pri liturgii Corpus Christi, počas ktorej Cirkev nielenže slávi Eucharistiou, ale slávnostne ju nesie v procesii, pričom verejne hlása, že Kristova obeta je pre spásu sveta.**“

Vo sviatosti krstu dostávame Ducha Svätého. Dostávame aj úrad žiť život podľa Krista s pomocou ‘darov posvätenia’ (Iz 11, 2), ktoré nám Duch Svätý dáva v krste. Vo svätej Eucharistii sme živení sviatostným Kristovým telom a krvou. Sme premieňaní tým, čo jeme a pijeme, aby sme sa sami stali mystickým Kristovým telom. Vyživovaní Kristovým telom a krvou sme ‘vyslání’ žiť jeho prítomnosť v dnešnom svete. **‘Prijať s vierou dar jeho Eucharistie znamená prijať jeho samého.’** (KKC 1336) „Ako ja žijem z Otca, aj ten, čo mňa je, bude žiť zo mňa.“ (Jn 6, 57) Blahoslavená Matka Tereza, blahoslavený pápež Ján Pavol II. a svätí a mučeníci počas storočí by mohli byť znamením Ježišovej prítomnosti vo svete pre tento ‘nevýslovný dar’. (2 Kor 9, 15)

Tak ako povedal Benedikt XVI. na Zelený štvrtok vo svojej kázni pri svätej omši z 21. 4. 2011, vyzývajú nás: „Ježiš túži po nás, čaká na nás. Ale čo my? Túžime skutočne po ňom? Dychtíme po tom, aby sme sa s ním stretli? Túžime ho stretnúť, stať sa s ním jedno a prijať dary, ktoré nám ponúka vo svätej Eucharistii? Alebo sme ľahostajní, zmätení a **zanepřázdnení**

inými vecami?

Máme všetky dôvody na to, aby sme slávil tento liturgický sviatok Corpus Christi, aby sme ďakovali Bohu za jeho neopísateľný dar a žili svoju vieru v hlásaní pravdy.

Tento rok sme mali to privilégium zúčastniť sa slávenia svätej Eucharistie a zjednotiť sa v eucharistickej procesii v istom kostole v Bratislave na Slovensku. Boli sme povzbudení počtom prítomných, ktorí zaplnili veľký kostol, a eucharistickou procesiou s 'malými anjelikmi', ktorí boli oblečení v šatách, ktoré mali na svojom prvom svätom prijímaní, a hádzali kvety na uctenie Pána. Napriek dažďu ľudia išli za Pánom v procesii a klaňali sa mu pri štyroch rozličných oltárikoch, ktoré boli pripravené vonku na verejnom mieste.

Takéto udalosti nie sú také bežné v dnešných dňoch, ale na dôležitosť tohto sviatku by sme nemali zabúdať. Je to veľmi výnimočná a nezabudnuteľná príležitosť, keď si všetci môžeme spomenúť na deň svojho prvého svätého prijímania a prijímania svojich detí. Účasť na takýchto liturgických sláveniach klesá. Pre nás všetkých je však tento sviatok skutočnou výzvou, aby sme si svoju vieru udržali živú.

Mary Pereira

MOST HOLY TRINITY

Trojica je tajomstvom viery v úzkom zmysle slova, totiž jedným z tajomstiev skrytých v Bohu, „ktoré nemôžu byť poznané, ak ich Boh nezjaví“. Boh nepochybne zanechal určité stopy svojho trojičného Bytia vo svojom stvoriteľskom diele a vo svojom Zjavení za čias Starej zmluvy. Ale hĺbka jeho Bytia ako **Najsvätejšej Trojice je tajomstvo, ktoré je nedostupné samému**

rozumu, ba aj viere Izraela pred vtelením Božieho Syna a zoslaním Ducha Svätého. (Katechizmus katolíckej cirkvi 237)

V knihe Genezis, kapitola 1,26 čítame: Nato Boh povedal: „**Urobme** človeka na náš obraz a podľa našej podoby!“ Boh nepovedal: „Urobím...“ To naznačuje, že Boh je spoločenstvo osôb. Taktiež kresťanská rodina je spoločenstvo osôb, znak a obraz spoločenstva Otca a Syna v Duchu Svätom. (CCC 2205). Ako niektorí teológovia vysvetľujú,-„**Stvorenie bolo jednotným rozhodnutím Trojjediného Boha.: Rozhodnutie prišlo od Otca, bolo splnené Jeho Synom Ježišom a sila prišla od Ducha Svätého.**“

Tajomstvo Svätej Trojice bolo dokonale zjavené na začiatku Ježišovho verejného účinkovania, keď sa dal pokrstiť : „ Keď **Ježiš** bol pokrstený, a následne vystúpil z vody, zrazu sa pred ním otvorilo nebo a on zhliadol **Božieho Ducha**, v podobe holubice zostupovať k nemu. A **z neba zaznel hlas**: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.“(Mt 3, 16-17)Trojičný charakter Jedného Boha je zjavený hneď v prvej knihe Biblie a svetu je zvestovaný skrze Ježišov krst. Na konci svojho pozemského účinkovania ,tesne pred Nanebovstúpením, Ježiš prikázal svojim apoštolom: „ Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene **Otca i Syna i Ducha Svätého**“ (Mt 28,19). **“Zosielam na vás, čo sľúbil môj Otec; ostaňte v meste, dokiaľ nebudete vyzbrojený mocou zhora.”**

Trojica je božské tajomstvo, ktoré ľudským rozumom a poznaním nie je možné chápať. Jeden príbeh hovorí o tom ako Svätý Augustín chodil na pláž rozjímať o Svätej Trojici.. Raz uvidel chlapca, ktorý si do piesku vykopal jamku a prinášal do nej vodu z oceánu. Sv.Augustín sa ho opýtal: “Čo to robíš?” „Chcem nalíať celý oceán do tejto jamky.“ „To je nemožné, oceán sa nezmestí do takej malej dierky,“ povedal sv. Augustín. Chlapec odpovedal: “Ani ty nemôžeš pochopiť Trojicu svojím malým mozočkom a predsa sa o to pokúšaš. Príbeh končí tak, že chlapec zmizol, pretože sv.Augustín hovoril s anjelom.

Katechizmus katolíckej cirkvi učí (234): Tajomstvo Najsvätejšej Trojice je ústredným tajomstvom kresťanskej viery a kresťanského života. Je to tajomstvo Boha, aký je sám v sebe. Toto tajomstvo je teda prameňom všetkých ostatných tajomstiev viery a svetlom, ktoré ich osvetľuje. Je najzákladnejším a najpodstatnejším učením v „hierarchii právd“ viery.

Katolícka viera znamená: „Katolícka viera je v tom, že uctieваме jedného Boha v Trojici a Trojicu v jednote a pritom nemiešame osoby ani nerozdeľujeme podstatu: lebo iná je osoba Otca, iná Syna a iná Ducha Svätého; ale jediné je božstvo Otca, Syna a Ducha Svätého, rovnaká je ich sláva a rovnako večná veľeba.(KKC 266).“

Každú modlitbu, osobnú, či spoločnú počas svätej liturgie začíname aj končíme, „ v mene Otca i Syna i Ducha Svätého. V modlitbe vyznania viery vyznávame svoju vieru v Trojicu, “Verím v Boha, Otca všemohúceho, Stvoriteľa neba i zeme, verím v Ježiša Krista, jeho jediného Syna, nášho Pána, ktorý sa počal z Ducha Svätého Verím v Ducha Svätého ... “. Zakaždým, keď robíme znamenie kríža, vyznávame, že patríme, Trojjedinému Bohu skrze náš krst.

Sv. Caesarius z Arles prehlásil, že “viera všetkých kresťanov spočíva v Trojici.” **Sme pokrstení v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.** Význam sviatosti krstu, nie je v ponorení do vody, **ale v ponorení do života Najsvätejšej Trojice.** Počas obradu sviatosti krstu, kedy nás kňaz pomaže na čele posväteným olejom, a povie : **“Pomazávam ťa v mene Otca i Syna i Ducha Svätého“.** Pred prijatím sviatosti, rodičia a krstní rodičia dieťaťa (alebo u dospelých priamo príjemca krstu), na otázku pozostávajúcu z troch častí, či veria v Otca, Syna a Ducha Svätého odpovedajú: “áno”.

Katechizmus učí (263): Zoslanie Ducha Svätého, ktorého Otec posielal v Synovom mene a ktorého Syn posielal „od Otca“ ([Jn 15,26](#)), zjavuje, že on je s nimi ten istý jediný Boh. „Jemu sa

spolu s Otcom a Synom vzdáva poklona a sláva.“
V Eucharistickej modlitbe II sa cirkev modlí „**všetka svätosť prichádza od Otca, skrze Syna Ježiša Krista a skrze pôsobenie Ducha Svätého.**“ Božské osoby sú neoddeliteľné v tom čo sú, sú neoddeliteľné aj v tom, čo konajú.(KKC 267) **Boh poslal do našich srdc Ducha svojho Syna a on volá: „Abba Otče!“ (Gal 4,6)** „Ale Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.“(Jn 14,26)

Ježiš povedal: „A Otec nikoho ani nesúdi, ale všetok súd odovzdal Synovi, aby si všetci ctili Syna tak, ako si ctia Otca. Kto si nectí Syna, nectí si ani Otca, ktorý ho poslal“ (Jn 5,22-23) **“Kto popiera Syna nemá ani Otca. Kto vyznáva Syna, má aj Otca.(1 Jn 2,23).** Kto verí v Božieho Syna , má svedectvo v sebe. Kto neverí Bohu, robí ho luhárom, pretože neuveril svedectvu, ktoré vydal Boh o svojom Synovi. A toto svedectvo je, že **Boh nám dal večný život a tento život je v jeho Synovi. Kto má Syna, má život; kto nemá Syna, nemá Boží život.(1 Jn 5,10-12)..**

Duch Svätý je láska Otca a Syna. A preto, keď Otec a Syn sú Jedno, ich jednotu vytvára Duch Svätý. „Sám Duch spolu s našim duchom dosvedčuje, že sme Božie deti.“(Rim 8,16) “ Nik nemôže povedať „Ježiš je Pán,“ iba ak v Duchu Svätom“(1Kor 12,3).

Máme tú česť žiť život v jednote s Trojicou. Ježiš povedal: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať; prideme k nemu a urobíme si uňho príbytok.“(Jn 14,23) Svätý Pavol nám pripomína, že sme „chrámom Ducha Svätého“ (1 Kor 3,16; 6,19)

Otec, Syn, Duch Svätý , trojjediný pravý Boh, uctievame ťa. Ďakujeme ti Otče, lebo Ty si nás stvoril a my sme od teba úplne závislí. Ďakujeme ti Otče, že si nám poslal svojho jediného Syna, aby nás vykúpil. Ďakujeme ti Duchu Svätý, za to, že prebývaš v našich srdciach a premieňaš nás na Ježišov

obraz.

P. JMK

THE FLAME WITHIN

Ľutujeme, táto stránka je dostupná len v [Angličtina \(Americká\)](#) a [Nemčina](#).

LEBEN IM HEILIGEN GEIST

Ľutujeme, táto stránka je dostupná len v [Angličtina \(Americká\)](#) a [Nemčina](#).